

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. V. De impedimento ex matrimonio cum Sanctimoniali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](#)

quā moveruntur disponens, sed etiam ex voluntate disponentis; ergo ex hoc, quod Legislator exprimat in aliquo casu, se tali actui, propter taalem causam, statuere poenam, non recte sequitur, quod velit eandem in actu simili, similitudine cause; cum stante in tali actu eadē ratione possit in legislatore esse eadem voluntas, si vel in levi circumstantia dissimilentur: consequenter non recte arguitur statim in utroque identitas voluntatis, ut diximus alibi n. 496. & 1598. quo posito:

1943. q. idem omnino etiam de *Viricidio* dicendum in hoc casu, quod de *Uxoridio*; non quidem ob identitatem rationis, etiam in correlatis, quando sumus in peccatis, & odiosis, ut dictum est: præsertim cum non sit eadem omnino ratio in sceminiis *Viricidis*, ut ostendit Sanchez *cit.* sed quia Legislatorū statuentes poenam, quā reus cedat privatur spe conjugij in futurum, satis expresserunt, se illam statuere *conjugidio*, præscindendo, an sit cædes uxoris, an viri? id, quod recte probatur ex 1. de *divort.* ibi: ipsa autem *infidatrix*, poenitentia subjecta, *absque spe conjugij maneat*; quo satis ostenditur, Ecclesiastē metu hujus poenæ, in uxoriis non tantum cædem, sed etiam machinationem in cædem viri cōcercere; & si fiat, punire voluisse, privatione spei matrimonij deinceps licet celebrandi; In c. *Indignantur cit. in n. 1441.* nihil habetur in favorem sententiæ affirmantis. Nam ibi solum dicitur, *viros adulteros non recte indignari, si audiant, sc. & adulteras feminas similes penas pendere V. dicta in simili in precedentibus.*

§. IV.

De impedimento ex Presbytericio.

1944. Ex occidente Presbyteri, seu interfectione Sacerdotis (intellige injusta) jure antiquo nascebatur impedimentum, intersectoris, matrimonium cum alijs perpetuo impediens, si de tali cæde *convictus* fuit, ut habetur in c. 2. de *Penit.* & *remiss.* ibi: *qui presbyterum occiderit, convictus, usque ad ultimum vitæ spiritum absque spe conjugij maneat.*
1945. Quæstio est, an ad incurendum hoc impedimentum sufficiat, quod intersector de hoc sit *convictus* in foro poenitentiae? v.g. confessione propriâ. Affirmativam

Tom. IV.

§. V.

De impedimento ex matrimonio cum Sanctimoniali.

In c. *Hic ergo. 27. q. 1.* dicitur, qui *Sanctimonialibus*, *scientes matrimonio, ad injuriam Christi*, copulati sunt, juxta censuram Zeli Christiani separantur; & *nunquam eis concedatur conjugali vinculo religari.* Ex quo textu clare sequitur, sermonem hic esse de matrimonio solitus facti; nam matrimonium inter monialē, & virum, sive regularem, sive secularē (seclusa dispensatione Papæ) propter solenne castitatis votum, *de jure* consistere non posse constat ex c. *meminimus 3. qui Clerici vel votentes. & c. unic. de voto in 6.* ut constat ex dict. à n. 971. Et quamvis dictum c. *Hic ergo*, sit solum ex Concilio Triburiensi, c. 6. ab universalī tamen Ecclesia receptum fuit: sequitur. 2. talem virum (et sive secularē) incurrire ex tali matrimonio impedimentum perpetuū impediens matrimonium cum alijs, per numerum præsentem, ibi: *nunquam.*

§. VI.

De impedimento ex susceptione proprie sobolis de sacro fonte.

In c. *de eo. 30. q. 1.* dicitur, quod sine 1947. spe ulterioris conjugij debeant remanere coniuges legitimi, si unus eorum, aut ambo, *ex industria* (nimis causa) *divortij*, prætendendo cognationem spiritualē filium sicut de fonte susciperent. Ex hoc textu sequitur, hoc impedimentum non incurriā conjugibus, suam propriam sobolem baptizantibus, vel de sacro fonte suscipientibus, *in casu necessitatis, aut ex ignorantia*, ut diximus num. 2110. sed solum cum id faciunt *ex industria*, *in fraudem sui matrimonij*.

Ppp 2

vel